

[Valdemar Thomsen.]

vi haabede naturligvis derigennem at faa en Forklaring paa dette store Beløb. Imidlertid findes der i dette Regnskab kun opført ca. 13 000 Kr. som Indtægt fra Fonden, og derfor rettede min Sagfører, Højesterets-sagfører Heilesen, Henvendelse til Politiaadvokaten med Krav om at faa udleveret en specificeret Oversigt over Toldkontingentfondens Regnskab. Men, hvor mærkeligt det end lyder, afviste Eksportudvalgets Sagfører dette Krav med Bemærkning om, at dette Spørgsmaal ikke vedrørte Udvalget.

Forhaabentlig er den højtærede Landbrugsminister ikke af samme Anskuelse; men for at faa dette klaret maa jeg her stille Ministeren et bestemt Spørgsmaal, som jeg vil bede om Svar paa med det samme. Spørgsmaalet lyder: Vil Ministeren foranledige, at min Forsvarer, Højesterets-sagfører Heilesen, faar tilstillet en Afskrift af Toldkontingentfondens Regnskab og Bilag?

I øvrigt maa jeg sige, at det efter alt, hvad der nu er kommet frem, forbavser mig, at samtlige de store Partier endnu er i Tvivl med Hensyn til Eksportudvalgets og Generalsekretær Høgsbro Holms Berettigelse til at fortsætte. Ude i Befolkningen — i alt Fald i Landbruget — vil et saadant Standpunkt blive opfattet som et meget betænkeligt Fænomen.

Forinden Forhandlingerne her slutter, vil jeg med den højtærede Formands Tilladelse citere lidt af en Opstilling, som Politiaadvokat Eivind Larsen foretog efter Forhørene den 28. og 29. Juni, en Opstilling, som har været forelagt baade Justitsministeren og Landbrugsministeren. Her drejer det sig altsaa ikke om, hvad jeg og hvad min Forsvarer mener, nej, her staar vi over for en Udtalelse af Offentlighedens, af Politiets Repræsentant, som i hvert Fald maa formodes at være uvildig. Politiaadvokaten fremkommer med denne Opstilling allerede efter de to første Forhør, og det kan have sin Interesse, naar Stilling skal tages til det paagældende Udvalg, at høre, hvad Politiaadvokaten deri udtaler.

Som Hovedpunkter fremhæver Politiaadvokaten, at det, som det blev foreholdt i Retten, formentlig kan slaas fast,

„at Udvalget ikke selv har antaget

Opkøbere eller afregnet med de enkelte Opkøbere“;

— som det altsaa er paastaaet i den Redegørelse, der blev tilstillet Rigsdagen —

„at de 2 private Eksportør-Grupper

har anvendt — delvis for egen Regning — Personer, der ikke kan betegnes som „anerkendte Eksportører““;

— ogsaa en Paastand, som var fremsat i Redegørelsen —

„at anerkendte Eksportører, der ikke havde Tilknytning til nogen af de 3 Grupper, var udelukket fra at faa Andel i Statsopkøbene, at Udvalgets Redegørelse til Landbrugsministeren . . . paa dette Punkt giver et aldeles fejlagtigt Billede af Forholdene“.

Med Hensyn til Entreprissummerne siger Politiaadvokaten:

„at Udvalgets forskellige Medlemmer afgiver usikre og indbyrdes modstridende Forklaringer med Hensyn til, hvorvidt den Betaling af 16 Kr. 30 Øre pr. Kreatur, som Udvalget i Marts Maaned 1934 havde tilstaaet Eksportørerne ved Udførsel af Kreaturer til Tyskland, skal betragtes som „Entreprisum“, eller hvorvidt en Efterregulering af Beløbet senere skal finde Sted, saafremt Udvalget formener, at dette Beløb væsentligt overstiger, hvad der tilkommer Eksportørerne som et rimeligt Vederlag for deres Arbejde og til Dækning af Udgifter, at der bl. a. under Hensyn til, at der intet findes anført herom i Udvalgets Forhandlingsprotokol, synes at være megen Føje til at antage, at der fra første Færd har foreligget et almindeligt Entrepriseforhold, og at det altsaa ikke har været Meningen, at et eventuelt Overskud skulde afleveres“.

Angaaende Posten paa 3 Kr. 75 Øre, som vedrører Aflevering og Udladning, siger Politiaadvokaten:

„at denne Post formentlig maa være urigtig“.

Hvis nogen i dette høje Ting endnu er i Tvivl, forekommer det mig at være i høj Grad beklageligt. For mig er der i alt Fald ingen Tvivl om, at Landmændene og Vælgerne i Almindelighed vil fordømme, at dette Sammenrod af offentlig og privat Virksomhed fortsættes.

Der er en Udtalelse vedrørende disse Forhold, som Landbrugsministeren for et Øjeblik siden var inde paa, en Udtalelse, hvori vi fra vor Side paastod, at Landbrugsministeren optræder som Part i Sagen. Landbrugsministeren udtaler sig naturligvis i Overensstemmelse med den Henstilling, han har faaet fra Justitsministeren, men saa siger Landbrugsministeren — det er i hvert Fald undertegnet Kr. Bording, saa siger Landbrugsministeriet: